

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΙΚΟΣΑΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 54

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1948 (Π. Ο. Η.)

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 500

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ Γ.Ο.Χ.

Π ρ ο ς

*Τὸ Χρ.σιεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γησίων Ὁρθοδόξων
Χριστιανῶν*

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χάρις ὑμῖν καὶ Εἰρήνη παρὰ Θεοῦ παρ' ἡμῶν δ' εὐχή καὶ εὐλογία.

Ἀσφαλῶς θὰ ζητεῖτε ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀνησυχίας, ἐπιθυμοῦντες νὰ πληροφορηθῆτε εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκεται ἡ ὑπόθεσις τοῦ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ἥτις ὑπόθεσις τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας κατ' ἐξοχήν ἀπησχόλησε τὴν κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν Πολιτείαν καὶ τὸν ἡμερήσιον καὶ περιοδικὸν Τύπον, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκδηλωθείσης ἀγαθῆς καὶ δικαίας διαθέσεως τῆς Πολιτείας νὰ προστατεύσῃ συνταγματικῶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἐρησκευτικῆς Συνειδήσεως ἡμῶν τῶν διαμαρτυρηθέντων, καθ' ὃ εἴχομεν δικαίωμα, κατὰ τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας, ἥτις διέσπασε τὴν ἐνότητα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, γενομένη ὑπὸ τῆς κρατοῦσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τρόπον πραξικοπηματικὸν καὶ ἄνευ τῆς συμφωνίας ἀπασῶν τῶν ἐπὶ μέρους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἡμεῖς εἴμεθα ἀρκούντως ἱκανοποιημένοι ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἡμετέρων ἐνεργειῶν τῶν τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ τῆς Ἐνώσεως τῶν Νέων μας τοιούτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν προκυψάντων ἀποτελεσμάτων, ἐλπίζομεν δέ, πιστεύοντες εἰς τὴν ἀκατάμαχητον δύναμιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, ὅτι δὲν θὰ βραδύνη ἐπὶ πολὺ ἡ ὀλοκληρωτικὴ ἐπιβράβευσις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Μὴ ἀποκάμετε τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἀναμένοντες τὴν ἔκβασιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ἥτις δὲν ἀπέχει πολὺ ἀπ' ἡμῶν καὶ θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Δὲν ἀποβλέπομεν ἡμεῖς εἰς προσωπικὰς καὶ παραλόγους ἐπιδιώξεις, ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν διακαέστατα τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διασπασθείσης ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, χάριν τῆς ὁποίας ὑπέστημεν, ὑφιστάμεθα καὶ εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ὑποστῶμεν, ὅσα δυσάρεστα γνωρίζετε πάντες.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος κατασκευοφαντεῖται ὡς συκοφαντούμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ συκοφάνται προσπαθοῦν νὰ χαρακτηρίσουν ταύτην ὡς κομματικὴν ὑπόθεσιν, ὡς πλάγνην ὡς ἐλεεινὴν, καὶ ὁμῶς διαβεβαίωμεν τούτους ὅτι ματαιοπονοῦν, ὅσῳ καὶ οἱ προσπαθοῦντες νὰ οβέσωσι τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.

Δὲν εἶναι ὑπόθεσις κομματικὴ, ἀλλ' ὑπόθεσις τῆς Ἐκκλησίας, καὶ μόνον τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ὑπόθεσις ἥτις ἀφορᾷ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἐνότητα ἐκείνην ὑπὲρ τῆς ὁποίας πρὸ τοῦ Θεοῦ πάθος ὁ Δωμήτωρ τῆς Ἐκκλησίας θερμότερα προσηυχῆθη πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα Του.

Διὰ τοῦτο πιστεύομεν, καὶ πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας θὰ ἀποκατασταθῇ καὶ θὰ φέρῃ ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς καὶ τὴν ἐνότητα τῶν Ἑλλήνων, ἥτις διεσπάσθη συνεπιεία τῆς ἐκκλησιαστικῆς διαιρέσεως, ἥτις διεσάλυσε ἐκ θεμελίων τὰς πεποιθήσεις καὶ τὴν πίστιν τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὰ ἰδανικὰ τῶν, τὰ τε Ἐρησκευτικὰ καὶ τὰ Ἐθνικά.

Μὴ ἀμφιβάλωμεν τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἡ Ἐνότης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ Ἐθνῷ ἡμῶν θὰ ἀποκατασταθῇ καὶ θὰ ἔλθῃ ἡ ποθητὴ ἡμέρα καθ' ἣν ἠνωμένοι ὡς Χριστιανοὶ Ὁρθο-

δοξοὶ καὶ Ἕλληνες θὰ πανηγυρίσωμεν τὴν μεγάλην αὐτὴν ἡμέραν.

Δι' ὃ καὶ εὐχόμεθα ὑμᾶς διαπύρως συνιστῶντες πατρικῶς ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονήν.

Μετὰ διαπύρων εὐχῶν

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Ὁ Πρόεδρος

Τὰ Μέλη

† Ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Μεγαρίδος ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

† Ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Αἱ ἀντιρρήσεις τῶν παλαιοημερολογιτῶν

Ἐπὶ τοῦ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ὑποβληθέντος ὑπομνήματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατόπιν τοῦ ἐξαιρετικοῦ θορύβου τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησε μὲ τὴν μεγαλοπρεπὴ σύγκλησίν της, ἐξ ἀφορμῆς δῆθεν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, κατώρθωσεν ἐπὶ τέλος νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὴν Ἀ' Ἀναθεωρητικὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων τὸ πομπῶδες ὑπόμνημά της, διὰ τοῦ ὁποῖου προσπαθεῖ νὰ παρασύρῃ τὴν Πολιτείαν εἰς τὴν ἐγκληματικὴν πράξιν τοῦ στραγγαλισμοῦ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ὁρθοπευτικῆς Συνειδήσεως τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, ἣτις ἐλευθερία τυγχάνει ἀναφαίρετον δικαίωμα παντός Ἑλλήνου, καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τῶν παλαιοημερολογιτῶν, οἵτινες εἶναι οἱ γνησιώτεροι τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦτο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας πολλὰ ἀναφέρονται, ἐπιδιώκοντα κυρίως ν' ἀποδείξωσι, ὅτι οἱ Παλαιοημερολογίται ἀνήκουν εἰς αὐτὴν καὶ κατὰ συνέπειαν ὀφείλουσιν αὐτῇ ὑπακοὴν καὶ ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπομένη ἐλευθερία οὐδόλως ἀφορᾷ, οὐδὲ πρέπει νὰ ἀφορᾷ τοὺτους.

Μεταξὺ ὄλων τῶν σοφῶν ἐπιχειρημάτων, αἵτινα χορηγοῦσι εἰς τὸ περὶ οὗ πρόκειται ὑπόμνημά της, ἀναφέρει καὶ τὰ ἑξῆς:

«Οἱ ἀκολουθοῦντες, γράφει, τὸν παλαιοημερολογισμὸν δὲν εἶναι οὔτε αἰρετικοί, ὡς διαφωνοῦντες πρὸς τὸ δόγμα, οὔτε σχισματικοί, ὡς διαφωνοῦντες εἰς τὴν διοίκησιν, οὔτε ἐκηρύχθησαν τοιοῦτοι, οὔτε καὶ αὐτοὶ ἐπισήμως ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τῆς, εἰς ἣν ἐξακολουθοῦσιν ἀνήκοντες, Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας».

Ἐπὶ τούτου κυρίως τοῦ ἐπιχειρήματος τῆς Σεβαστῆς Ἱεραρχίας θὰ ἀπαντήσωμεν διὰ τοῦ παρόντος, ἵνα μάθῃ αὐτὴ, ἂν καὶ γνωρίζῃ πολὺ καλῶς, ποία ἀκριβῶς εἶναι ἡ θέσις τῶν Παλαιοημερολογιτῶν ἔναντι αὐτῆς.

Ἀληθῶς εἶρχεν ἡ Ἱεραρχία ὅτι οἱ παλαιοημερολογίται δὲν εἶναι οὔτε αἰρετικοί, οὔτε σχισματικοί, παρέλειψεν ὅμως ν' ἀναφέρῃ καὶ τοῦτο, ὅτι ἡ ὑπ' αὐτὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου ἐν τῇ λατρείᾳ αὐτῆς—γενομένης, οὐχὶ ὡς αὐτὴ ψευδομένη λέγει, κανονικῶς καὶ κατόπιν συμφωνίας ἀπασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, μάλιστα δὲ τῆς πλειονότητος τούτου διαφωνήσεως—ἀπεσχίσθη καὶ ἀπέκοπη τοῦ κορμοῦ τῆς καθ' ὅλου Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας.

Τοῦτο, δηλαδὴ τὸ ὅτι ἀπεσχίσθη αὐτὴ ἐκ τῆς

καθ' ὅλου Ἐκκλησίας, δὲν, τὸ λέγομεν ἡμεῖς, τὸ λέγουσιν Ἱεροὶ Κανόνες, ἢ αἰωνόβιος προᾶξις τῆς Ἐκκλησίας καὶ περισσότερον τὸ εἶπε, τὸ ἔγραψε καὶ τὸ διεκήρυξεν ἡ ἴδια.

Κατὰ τὸ ἔτος 1923 ἀποφάσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως συνεκροτήθη Ἐπιτροπὴ πρὸς μελέτην τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου. Τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ἀπετέλεσαν οἱ κύριοι Καθηγηταὶ Γ. Κορινῆς, Α. Αἰγινήτης, Π. Τσιτσικλῆς, Ἀμ. Ἀλιβιζάτος καὶ σὺν τοῖσις ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου μετ' ὀλίγους δὲ μῆνας Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος.

Αὕτη ἡ Ἐπιτροπὴ κατόπιν μακρῶς μελέτης τοῦ ζητήματος τούτου συνέταξεν ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀνεφέροντο καὶ ταῦτα:

«Συνεπὸς οὐδεμία Ἐκκλησία δύναται νὰ χωρισθῇ τῶν λοιπῶν καὶ ν' ἀποδεχθῇ νέον ἡμερολόγιον, χωρὶς νὰ καταστῇ σχισματικὴ ἑπέναντι τῶν ἄλλων».

Ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ ἡ Α. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ Αὐτῆς τῆς 20ῆς Μαΐου 1919 τὸ αὐτὸ διεκήρυξεν.

Ἴδου λοιπὸν ὅτι ἡ ἴδια Ἐκκλησία τῆς ὡς ἄνω Ἱεραρχίας ὁμολογεῖ τὴν ἀπόσχισίν της.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ ὑπὸ τὴν Ἱεραρχίαν ταύτην Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι γεγονὸς ὅτι ἀπεσχίσθη ἐκ τῆς καθ' ὅλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, οἱ δὲ παλαιοημερολογίται—ὡς μάλιστα ἀληθέστατα ἔγραψεν ἡ Ἱεραρχία ἐν τῷ ὑπομνήματι αὐτῆς—δὲν ἀπεσχίσθησαν ἀπὸ τῆς, εἰς ἣν ἐξακολουθοῦσιν ἀνήκοντες, Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τότε ποῖα σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ τῆς ἀποσχισθείσης Ἐκκλησίας καὶ τῶν παλαιοημερολογιτῶν, οἵτινες δὲν ἠκολούθησαν αὐτὴν εἰς τὸ σχίσμα; Ἀσφαλῶς οὐδεμία!

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς ἀντικανονικῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου, ἀπεσχίσθη τῆς καθ' ὅλου Ἐκκλησίας διεκλήθη πᾶς πνευματικὸς δεσμὸς αὐτῆς μετὰ τῶν Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ἐκείνων, οἵτινες ὄχι μόνον δὲν τὴν ἠκολούθησαν εἰς τὸ σχίσμα, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐδίλωσαν πανηγυρικῶς τῷ τρόπῳ καὶ νομίμως διὰ Δικαστικοῦ κλητήρος, ὅτι δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ τὴν ἀκολουθήσωσιν εἰς τὸ σχίσμα καὶ ἔνεκεν τούτου διακόπτουν πᾶσαν μετ' αὐτῆς πνευματικὴν σχέσιν κατὰ συνέπειαν δὲ παύει αὐτὴ νὰ ἔχῃ ἐπ' αὐτῶν οἰαδήποτε δικαιοδοσίαν.

Κατόπιν τούτου σαφέστατα καθορίζεται ἡ θέσις τῆς τε Κρατοῦσης Ἐκκλησίας καὶ τῶν Παλαιοημε-

ρολογιτῶν ἦτις τυγχάνει ἡ ἑξῆς:

Ἡ Κρατοῦσα Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔναντι τῆς καθ' ὄλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Μιᾶς Ἀγίας καὶ Καθολικῆς, εἶναι σχισματική.

Οἱ Παλαιομερολογίται ἔναντι μὲν τῆς καθ' ὄλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τυγχάνουσιν μέλη ἀναπόσπαστα ἅγια καὶ ὑποτεταγμένα Αὐτῇ, ἔναντι δὲ τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἣς ὑπῆρχον μέλη καὶ τέκνα μέχρι πρὸ τῆς ἀποσχίσεως αὐτῆς, εἶναι σχηματικοί.

Ἀφοῦ λοιπὸν οἱ Παλαιομερολογίται ἔναντι τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι σχισματικοί, —ὡς καὶ ἡ ἴδια ἀπεδέξατο τοῦτο δικάσασα τοὺς Παλαιομερολογίτας Ἀρχιερεῖς ὡς σχηματικούς (βλέπετε ἀπόφασιν Ἐκκλ. Δικαστηρίου)—τότε πῶς προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι οἱ Παλαιομερολογίται ἀνήκουν εἰς αὐτήν; Ἐν τίνι δικαιοῦματι ἐπιδιώκει νὰ καταστήσῃ βιαίως μέλη αὐτῆς τοὺς μὴ θέλοντας, μάλιστα δὲ καὶ παρὰ τὴν Διδασκαλίαν τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ, ὅστις οὐδένα βιαίως ἔφερε πρὸς ἑαυτόν, ἀλλ' ἐκάλεε τοὺς πάντας διὰ τοῦ σαλπίσματος τῆς ἐλευθερίας λέγων—Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν;— Οὐδὲν ἀπολύτως δικαίωμα ἔχει ἐπὶ τῶν παλαιομερολογιτῶν ἡ κρατοῦσα Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ συνέπειαν ἄριστα θὰ πράξῃ νὰ ἀγνοήσῃ τοὺς καὶ νὰ φροντίσῃ δι' ἐκείνους, οὓς περιλαμβάνει εἰς τοὺς ἑαυτῆς κόλπους, νὰ ἀφήσῃ δὲ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ἐλευθέρως νὰ πράξωσι τὸ καθήκον τῶν ἔναντι πολιτῶν ὑποτεταγμένων εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς Νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ὁ Ἐπίσκοπος Γ.Ο.Χ.

† ὁ Διανκείας ΠΟΥΚΑΡΠΟΣ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΟΝ

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΛΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 10573 τῆς 12 Ἰουλίου ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος «Ἐθνος» ἐδημοσιεύθησαν ὑπὸ τύπον πληροφοριακὸν μεταξὺ ἄλλων, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἱεραρχίας, καὶ τὰ ἀκόλουθα.

«Ἐγνώσθη ὅτι πλείστοι Ἱεράρχαι προτείνουν, ὅπως εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν διὰ λόγους κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως δὲν ἀπαλειφθῆ ἡ προστατευτικὴ διὰ τοὺς παλαιομερολογίτας παράγραφος τοῦ νέου Συντάγματος, θὰ ἰδρυνθοῦν εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα σύλλογοι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πρόμαχοι τῆς Γνησίας Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ τῶν Ἐθνικῶν Ἱδεωδῶν» μὲ πρόγραμμα τὴν καταπολέμησιν τοῦ παλαιομερολογιτισμοῦ καὶ τῶν ὑπονομευόντων τὴν ὁμόνοιαν τῆς Ἐκκλησίας».

Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι τ' ἀνωτέρω ἀποτελοῦν γνώμην Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διότι παραδεχόμενοι τοῦτο θὰ ἀναγκασθῶμεν μετὰ λύπης νὰ συστήσωμεν ὀλίγην ἐντροπήν!

Πλὴν ἐφ' ὅσον ἡ ἔγκριτος ἐφημερίς αὕτη κατεχώρησε μίαν τοιαύτην πληροφορίαν, δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ προσέρχεται αὕτη ἐξ ἐγκύρου πηγῆς,

δι' ὃ καὶ θεωροῦμεν καθήκον ἡμῶν νὰ ἀπαντήσωμεν σχολιάζοντες αὐτὴν λίαν ἐπεικῶς διὰ τὸ κύρος τῆς Ἱεραρχίας, ὡς σώματος Ἱεροῦ καὶ ἵνα μὴ σκανδαλίσωμεν τοὺς πιστοὺς.

Γεγονὸς τυγχάνει ὅτι ἡ Ἱεραρχία τῆς Κρατούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερηφανεύεται καὶ νὰ θεωρῆ ἑαυτὴν ἀρκούντως ἱκανοποιημένην, ἐφ' ὅσον πιστὴ οὖσα πρὸς τὸν ὄρον τῆς οὐδὲν ἀπολύτως παρημέλησεν ἐκ τῶν καθήκοντων τῆς, ἅτινα ἀφοροῦν αὐτὴν, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Χριστιανικὴν Κοινωνίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ὁποίαν ποιμενεῖ. Τὰ πάντα πιστῶς καὶ ἐπιμελῶς παρακολοῦθεῖ καὶ οὕτω ἠσφαλισμένη ἐφησυχάζει!

Ναί, δὲν τὴν θαυμάζετε μετὰ πόσου ἐνδιαφέροντος ἀσχολεῖται ὑπὲρ τῶν μαχομένων στρατιωτῶν; Τὰ Νοσοκομεῖα, τὰ ὁποῖα φιλοστόργως φιλοξενοῦν καὶ νοσηλεύουν τοὺς ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν καὶ Ὀρησκευτικῶν ἰδεωδῶν πολεμήσαντας καὶ τραυματισθέντας, καθ' ἐκάστην δέχονται τοὺς Ἱεράρχας τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου καὶ οἱ τετιμημένοι τραυτῖαι μετ' ἀνακουφίσεως δέχονται τοὺς γλυκεῖς καὶ παραμυθητικούς λόγους αὐτῶν! Αἱ οἰκογένειαι τῶν μαχομένων προστατεύονται ὑπὸ τῶν Ἱεραρχῶν τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ οὕτω δύναται οἱ μαχόμενοι ἡσυχοὶ νὰ προσφέρωσι εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ὀρησκείας καὶ τῆς Πατρίδος τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας τῶν!

Τὰ ποιμνία τῶν δέχονται ἀνελλιπῶς τὴν πλουσίαν καὶ λιπαρὰν πνευματικὴν τροφήν!

Ὁργανώσεις καὶ σύλλογοι συνεστήθησαν ὑπ' αὐτῶν πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀνατρεπτικῶν συστημάτων, καὶ ἰδοὺ Κομμουνιστῆς κανεῖς δὲν ὑπάρχει, Χιλιαστῆς ἐπίσης οὐδεὶς, αἱ δὲ αἰρέσεις ἐξηφανίσθησαν τελείως!

Ἐν μόνον ἀπομένει ἀπασχολοῦν αὐτοὺς, ὁ Παλαιομερολογιτισμός! ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτὸν θὰ ἀπαλλαγῶσιν ἀφοῦ εἶναι ἤδη τελείως ἀπερίσπαστος.

Τοῦτον μάλιστα θὰ ἐξαφανίσωσι διὰ τῆς ἰδρύσεως συλλόγων εἰς τοὺς ὁποίους θὰ δώσωσι τίτλον τὸν ὁποῖον μόνον αὐτοὶ δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ χρησιμοποιήσωσι «Πρόμαχοι τῆς γνησίας Ὀρθοδόξου Πίστεως καὶ τῶν Ἐθνικῶν Ἱδεωδῶν».

Ἀληθῶς πολὺ ταράσσει τοὺς Ἀγ. Ἱεράρχας ὁ Παλαιομερολογιτισμὸς τὸν ὁποῖον ἐνφ' ἐθεώρουν ὡς ἐκλιπόντα καὶ μακαρίτην, ἔπειτα ἀπὸ πάροδον μᾶς εἰκοσιπενταετίας τὸν βλέπουν ὑψούμενον ὑπὲρ τοὺς Οὐρανοὺς, Ἴδιον τὸ τοιοῦτον τῶν Ὀρησκευτικῶν ἰδεωδῶν καὶ φρονημάτων.

Πάντα λοιπὸν διὰ τοὺς Ἱεράρχας εἶναι τακτοποιημένα, ἀφοῦ διὰ πάντα ἐκοπίασαν καὶ ἀρκούντως ἐφρόντισαν, μόνον ὁ Παλαιομερολογιτισμὸς!

Αὐτὸς πρέπει νὰ καταπολεμηθῆ καὶ νὰ ἐξαφανισθῆ μὲ τοὺς συλλόγους τοὺς ὁποίους ἀμέσως θὰ ἰδρύνουν, ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ θὰ διαπράξουν τὸ φοβερὸν ἐγκλημα προστατεύουσαι τοῦτον συνταγματικῶς.

Εἴμεθα ὅμως εἰς θέσιν νὰ διαβεβαιώσωμεν τοὺς Σεβασμιωτάτους καὶ Ἀγ. Ἱεράρχας, ὅτι τὸ μέσον τοῦτο ἄπερ ἐφεῦρον κατὰ τοῦ Παλαιομερολογιτισμοῦ δὲν πρόκειται νὰ φέρῃ τοὺς καρπούς τοὺς

ὁποίους προσδοκῶσι καὶ διὰ τοῦτο ἔαν ἔχουν τὴν καλωσύνην ἧς δώσουν προσοχὴν εἰς τὸν τρόπον ὃν ἡμεῖς ταπεινῶς θὰ ὑποδείξωμεν, αὐτοῖς ἵνα ἀπαλλαγῶσιν ἀπᾶς διὰ παντὸς ἐκ τοῦ Παλαιοημερολογιτισμοῦ.

Πρῶτον νὰ ἀρθῶσιν οὗτοι εἰς τὸ ὕψος τῆς Ἱεράς καὶ Θείας ἀποστολῆς των καὶ νὰ θέσωσιν ὑπεράνω των προσωπικῶν των συμφερόντων τὴν Ἐκκλησίαν, δεδομένου ὅτι αὐτοὶ θὰ παρέλθωσι καὶ ἡ Ἐκκλησία θὰ παραμείνη, ὡς αἰώνιον καὶ ἀκατάλυτον ἴδρυμα.

Δεύτερον νὰ μελετήσωσι καλῶς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξετάσωσιν ἀμερολήπτως τοὺς Ἀγῶνας τῆς Ὁρθοδοξίας, οὓς διεξήγαγεν αὐτὴ διὰ μέσου των αἰώνων καὶ ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ.

Τρίτον νὰ γίνωσιν οἱ καλοὶ ποιμένες τοῦ Εὐαγγελίου, οἵτινες τὴν ψυχὴν αὐτῶν τιθεῖσιν ὑπὲρ των προβάτων καὶ οὐχὶ μισθωτοί, οἵτινες κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί, ἵνα μὴ ἐπαναλαμβάνεται καὶ δι' αὐτοὺς τὸ τοῦ Μεγ. Βασιλείου « Ἀπολελοῖσασιν οἱ ποιμνόντες μετ' ἐπιστήμης ποῖμνιον Κυρίου ».

Τέταρτον ἔαν πιστεύουν ὅτι ὁ Παλαιοημερολογιτισμὸς εἶναι πλάνη μετὰ ψυχραμίας δέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ τούτον καὶ οὐχὶ μετὰ τόσης ταραχῆς καὶ νευρικότητος, δεδομένου ὅτι ὡς πλάνη οὗτος θὰ διαλυθῇ « ἔαν ἡ ἐξ ἀνθρώπων ἢ βουλή αὐτῆ ἢ τὸ ἔργον τοῦτο, καταλυθῆσεται » εἰδὲ ἐκ Θεοῦ ἐστίν, οὐ δύνασθε καταλύσαι αὐτό, μήποτε καὶ Θεομάχοι εὐρεθῆτε » (Πράξ. ε' 39) Πλὴν ὅμως ἡ ἐκδηλωθεῖσα εἰς αὐτοὺς ἐσχάτως νευρικότης καὶ ἀνησυχία ἐξ ἀφορμῆς τοῦ κατ' αὐτοὺς ἀναζητήσαντος Παλαιοημερολογιτισμοῦ, προδίδει τούτους ὅτι πιστεύουσι, πῶς ὁ παλαιοημερολογιτισμὸς δὲν εἶναι πλάνη, ἀλλὰ ζήτημα σπουδαιότατον τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔαν ὑποχωρήσωσι πρὸ αὐτοῦ θὰ ἐλεγχθῶσι διὰ τὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν προῦξήνησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Εἰς πάντα ταῦτα ἔαν θελήσωσιν οἱ Ἅγιοι Ἱεράρχαι νὰ προσέξωσι τότε ἡ Ἀρχιερατικὴ αὐτῶν συνειδήσις θὰ καθοδηγήσῃ αὐτοὺς οὐχὶ εἰς τὴν ἴδρυσιν συλλόγων κατὰ τοῦ Παλαιοημερολογιτισμοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ἀπλουσιτάτην χειρονομίαν τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου εἰς τὴν λατρείαν τῆς Ἐκκλησίας ἣτις θὰ ἐνώσῃ καὶ πάλιν τοὺς Ὁρθοδόξους, οἵτινες ἀφοῦ ἐνωθῶσιν ὡς Χριστιανοὶ θὰ ἐνωθῶσι καὶ ὡς Ἕλληνες καὶ ἐν τῇ ἐνότῃ θὰ ἐξουδετερώσωσι τὴν μανίαν των ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἁγίας Θρησκείας μας.

Ἄς μὴ ἰσχυρίζονται ὅτι ἐπαναφέροντες εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν λατρείαν τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον θὰ φέρωσιν εἰς δύσκολον θέσιν τὴν Πολιτείαν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς ἐορτῆς, διότι ἡ πολιτεία, διὰ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος 1923 ἄρθρον ἰον παράγρ. 4η, ὅπερ ἰσχύει καὶ σήμερον μὴ καταργηθέν, πολὺ καλῶς ὥρισεν τὸν ἐορτασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἐορτῆς μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον.

Ἴδου λοιπὸν ὁ ἐνδεδειγμένος καὶ ὁ εὐκόλος τρόπος τῆς ἀπαλλαγῆς των ἐκ τοῦ Παλαιοημερολογιτισμοῦ, δι' οὗ οὐ ἔστι μόνον αὐτοὶ θὰ ἰσχυράσωσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία θὰ εἰσπνεύσῃ καὶ τὸ θρησκευτικὸν συναίσθημα θὰ ἐπανεύρῃ τοὺς ἐλευθέρους καὶ ἡσύ-

χους ὀρίζοντας ἐντὸς των ὁποίων θὰ δύναται νὰ ἀναπτύχῃ καὶ νὰ ἐκδηλωθῇ μὲ ἄλλην αὐτοῦ τὴν λαμπρότητα καὶ θεῖαν αἴγλην.

Ἄς εὐχρηθῶμεν ὅθεν εἰς τὸν ἐν Τριῳδί Θεὸν νὰ λαλήσῃ εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν καὶ των λοιπῶν ἀρμοδίων ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Του.

† Ὁ Διαιτείας ΠΟΛΥΚΑΡΗΟΣ

(Τὸ παρὸν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα « ΒΡΑΔΥΝΗ » τῆς 17-7-48).

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΙΚΟΝ

Μία ὀφειλομένη ἀπάντησις εἰς ἐν σημεῖωμα τοῦ « Βήματος ».

Ἡ Ἐφημερὶς αὕτη ἐν τῷ φύλλῳ αὐτῆς 21 Ἰουλίου ἐ. ἔ. καὶ εἰς τὴν στήλην των Σημειωμάτων της, ἀναφέρει μετὰξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

« Ὁ Ἑλληνικὸς παλαιοημερολογιτισμὸς δὲν εἶναι ἄσχετος μὲ τὴν προπαγάνδαν τὴν ὅποιαν αἱ Σλαβικαὶ Ἐκκλησίαι καὶ τὰ Κράτη εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκουν δηλ. ἡ Σερβία καὶ ἡ Βουλγαρία, ἀσκοῦν εἰς τὴν γῶραν μας. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ οἱ πολυπληθέστεροι καὶ οἱ πλέον φανατικοὶ παλαιοημερολογίται εἰς τὴν Ἑλλάδα παρουσιάζονται μετὰξὺ των Σλαυοφόνων πληθυσμῶν, ἐκείνων δηλαδὴ ποὺ στήν ἀναρσίαν κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀποτελοῦν τὰ πρωτοπαλλήκαρα τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ».

Οὐδέποτε θὰ ἠδυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι τὸ κομματικὸν πάθος δημιουργεῖ τοσαύτην τύφλωσιν, ὥστε νὰ φέρῃ τὸν ἐκ ταύτης πάσχοντα εἰς τὸ σημεῖον νὰ καταστρέφῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ γίνεταί ταπεινότητος ὑπέρτης σκοπῶν κομματικῶν καὶ ἄλλοτριῶν πρὸς τὸ περὶ οὗ πρόκειται θέμα.

Ἀσφαλῶς ὁ γράψας τ' ἀνωτέρω θὰ γνωρίζῃ πολὺ καλῶς ὅτι ὅσα ἔγραψε εἶναι κακοῖη ψεῦδη ἀλλ' ἡ προσπάθειά του νὰ ἐξυψηρῆσῃ τὰ κομματικά του συμφέροντα, τὸν ἔκαμε νὰ μὴ διατάσῃ νὰ φθάσῃ καὶ εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀναισχυντίας, ἀδικῶν πολλὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων γνησίων Ἑλλήνων, ἀκραφρῶν ἐθνικοφρόνων καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, οἵτινες πρῶτοι προσέρχονται εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, μὲ τὸν διακαέστατον πόθον νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Προκαλοῦμεν τὸν γράψαντα τὸ σημεῖωμα τοῦτο νὰ μᾶς ὑποδείξῃ ἓνα καὶ μόνον κομμουνιστὴν καὶ προδότην τῆς ἑλληνικῆς τιμῆς, προσερχόμενον ἀπὸ τὸν κληρὸν ἢ τοὺς πιστοὺς των παλαιοημερολογιτῶν. Ἄλλ' ἀσφαλῶς τετυρωμένος ὁ γράψας τὸ σημεῖωμα τοῦτο ἐκ τοῦ κομματικοῦ μίσους, ἀντὶ νὰ ἀναφέρῃ τὰς εἰκοσάδας των κομμουνιστῶν κληρικῶν τῆς κρατουσῆς Ἐκκλησίας, ἅς οἱ Βουλευταὶ κ. κ. Ν. Καράμπελας καὶ Α. Θεοδοφόπουλος, εἶχον τὴν καλωσύνην καὶ τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρωσιν ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συνεδίαν τῆς 25 Ἰουνίου ἐ. ἔ., προσεπάθησεν νὰ ἐπιρροίῃ εἰς τοὺς παλαιοημερολογίτας τὴν μοιρὴν ταύτην τοῦ προδότη ἣτις δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀπὴξῆσιν διὰ τοὺς γνωρίζοντας τὰ πράγματα καὶ ἀγαπῶντας τὴν ἀλήθειαν.

Ἐπίσης ἀντὶ νὰ ἀποκαλέσῃ ἄλλους Σλαυοφίλους

καὶ οὐχὶ ἀσχετοὺς μὲ τὴν Σλαβικὴν προπαγάνδα, τοὺς ἀποστείλαντας, δηλονότι, ἀντιπροσώπους εἰς τὴν Μόσχαν, διὰ τὸν δῆθεν ἑορτασμὸν τῆς 500ετηρίδος τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ὡς Πατριαρχείου, τοῦ ὁποίου ἑορτασμοῦ τοὺς δολίους σκοποὺς ἐγνώριζον κάλλιον παντὸς ἄλλου οὗτοι, ἐτόλμησεν νὰ χαρακτηρίσῃ μὲ τὸν πλέον εὐτελεῆ χαρακτηρισμὸν Ἑλληνας πιστοὺς καὶ ἀφοσιωμένους εἰς τὰ θρησκευτικὰ καὶ ἔθνικα ἰδεώδη.

Ἄλλ' ἄς παραδεχθῶμεν ἐν προκειμένῳ τὸ «**ὄχι ἔχει ἐκαστος προσφέρει**».

Ἄλλωστε ποῖν ἢ ὁ γράφας ἐκτοξεύσῃ τὴν ἀδικον μομφὴν κατὰ τῶν παλαιοημερολογιτῶν ὡς φίλα φρονούντων πρὸς τὸν Σλαβισμόν, ἔπρεπε νὰ ἀναγνώσῃ τὸ σπουδαῖον καὶ ἐμπεριστατωμένον ἄρθρον τοῦ κ. Κ. Κοτζιά τὸ δημοσιευθὲν ἐν τῇ Ἐφημερίδι «Βραδυνή» τῆς 17ης Ἰουλίου ἐ.ἐ. διὰ τοῦ ὁποίου οὗτος ὑποδεικνύει συγκεκριμένως μὲν, ἀλλ' εὐνοήτως διὰ τοὺς παρακολουθούντας τὰ πρόσωπα καὶ πράγματα, ποιοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποιοὶ ἐξυληρευτοῦσι τὰ καταχθόνια σχέδια τῶν Σλαβοφόνων ἐαμοκομμουνιστῶν καὶ κατὰ τῶν ὁποίων θὰ ἔπρεπε νὰ γράψῃ ὅσα ἔγραφε κατὰ τῶν παλαιοημερολογιτῶν.

Ὅτι δὲ ὁ παλαιοημερολογισμὸς, ἀπεχθάνεται τὸν Σλαβοκομμουνισμόν ὡς ἀντίθετον πρὸς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς καὶ Ἐθνικὰς αὐτοῦ ἀρχάς, εἶναι τὸ ὅτι ἀπεφύγομεν ἐπιμελῶς τὴν ἰδρυσιν παραρτημάτων ἐν τῇ Δυτικῇ Μακεδονίᾳ διὰ λόγους καθαροῦ Ἐθνικοῦς.

Ἐπὶ τούτοις δὲ ἐὰν ὁ παλαιοημερολογισμὸς δὲν εἶναι ἀσχετος μὲ τὴν προπαγάνδα τῶν Σλαβικῶν Ἐκκλησιῶν, καθὼς ἀναφέρει ὁ γράφας τὸ περιώνυμον σημεῖωμα τοῦ Βήματος, ἀσφαλῶς καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἢ Ἐκκλησία τοῦ ὄρου Σινὰ καὶ τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ αὐτὰ δὲν θὰ εἶναι ἀσχετα μὲ τὴν προπαγάνδα ταύτην.

Καὶ τότε τί εἴπομεν περὶ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων τοῦλάχιστον;

Συνιστῶμεν ὅθεν εἰς πάντα ἐπιχειροῦντα νὰ γράψῃ κατὰ τῶν παλαιοημερολογιτῶν, νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του, ὅτι μόνον κομμουνισταὶ δὲν εἶναι οἱ παλαιοημερολογίται καὶ τὸ ζήτημα τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου τὸ πιστεύουν ὡς καθαροῦ Ἐκκλησιαστικόν καὶ οὐχὶ κομματικόν ὡς προσπαθοῦν τινὲς ἱερόσυλοι νὰ χαρακτηρίσωσι τοῦτο.

† Ὁ Διαυλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

(Τὸ παρὸν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα «Βραδυνή» τῆς 24--7-48)

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΟΥ

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ἐἰς τὸ ἀπὸ 20 Ἰουνίου ἐ. ἐ. δημοσιευθὲν ἄρθρον τοῦ κ. Θωμ. Σπανοπούλου, Π.Θ. πειρομένου ὅπως πείσῃ τὸ κοινόν, ὅτι τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον εἶναι ἀλάθητον κλπ. κλπ. καὶ ἐν τέλει εὐχεται ὅπως οἱ παλαιοεορτολογίται ἐπανέλθωσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς πεπλανημένης αὐτοῦ δοξα-

σίας γνωρίζομεν αὐτῷ ὅτι οἱ ἐμμένοντες εἰς τὰς παραδόσεις τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ὁρθοδοξίας ἤδη εὐρίσκονται εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, τηροῦντες ἀπαρασαλεύτως τὰ ὑπ' αὐτῆς θεσπισθέντα ἄνευ προσθήκης ἢ ἀλλοιώσεως ἢ καὶ δῆθεν διορθώσεως, δι' ἃ ἢ Ζ' Οἰκουμ. Σύνοδος ἐπιβάλλει ἀναθέματα καὶ ἀφορισμοὺς εἰς τοὺς τολμῶντας νὰ θίξωσι τὰ ὡς αἰώνια καὶ ἀσάλευτα θεσπισθέντα, ἅπερ τρεῖς μεγάλαι τοπικαὶ Σύνοδοι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Β' καὶ μία ἐπὶ Πατριάρχου Ἀνθίμου ἐσεβάσθησαν καὶ κατεδίκασαν ὡς ἀντορθόδοξον τὸ Γρηγοριανὸν ἢ Παπικὸν Ἡμερολόγιον.

Ὁ δὲ ἰσχυρισμὸς ὅτι τοῦτο εἶναι ἀκριβέστερον, καταπίπτει ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἐδαγγελίου εἰς ὃ δὲν ἀναφέρεται ἢ ἀκριβεία τοῦ χρόνου τῶν θαυμάτων ὅπερ ἐτέλει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Συνεπῶς ἢ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὰς χρονολογίας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, ἣτις κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως ἀποτελεῖ Δόγμα, ὅπερ κατεπάτησεν ἢ καινοτομία.

Πρὸς πλήρη διαφώτισιν τοῦ κ. Σπανοπούλου παραθέτομεν κάτωθι τὰς γνώμας τοῦ ἀειμνήστου στρατηγοῦ Κορυλλῆ καὶ ἐξεχόντων πολιτικῶν καὶ κληρικῶν, ἦτοι τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κασσανδρείας Εἰρηναίου.

ΠΑΛΑΙΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Δηλώσεις τοῦ στρατηγοῦ Κορυλλῆ εἰς τὸν κ. Πιρδέδρον τῶν Παλαιοημερολογιτῶν δημοσιευθεῖσαι τὸν Ἰανουάριον 1936, εἰς τὴν τότε ἐκδιδομένην ἐφημερίδα τῆς Θεσσαλονίκης «Ταχυδρόμον».

Ὅταν ἀνέλαβα τὴν Κυβέρνησιν ἀνέτηκα εἰς τὸν κ. Θεοτόκην νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὰ Πατριαρχεῖα Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀλεξανδρείας ὅπως ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον εἰς τὸ ὁποῖον παραμένουν τὰ 4)5 τῆς Ὁρθοδοξίας διὰ νὰ ἐκλείψῃ ἢ διάστασις μεταξὺ τῶν δύο τμημάτων τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Ὁ κ. Θεοτόκης ἤρχεισε τὰς συνεννοήσεις καὶ ἐβαδίζομεν πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ, ὅτε διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους παρητήθημεν.

Ἐπανερχόμενοι μετὰ τὰς ἐκλογὰς εἰς τὴν Κυβέρνησιν εἴμεθα ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΩΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν πραγματοποίησιν τῆς λύσεως ταύτης διὰ νὰ ἀποκαταστήσωμεν οὕτω τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ καὶ γενικώτερον τὴν Ὁρθοδοξίαν, τὴν ὁποίαν διετάραξε μέτρον ἄστοχον καὶ ἐπιπόλαιον ληφθὲν ὑπὸ ἀνθρώπων ἀπειρῶν καὶ ἐμπνευσμένων ἀπὸ θάρρους ἀγνοίας.

Ἐπιμνημα τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Κασσανδρείας Εἰρηναίου 4)6)29.

Ἐγὼν θεωρῶ καθήκον, νὰ χαρακτηρίσω παρὰ-τολμον καὶ ἀντιανονικὴν πράξιν καὶ παγνίδιον ἐν οὐ παικτοῖς τὴν ἀλλαγὴν ἢ συμπλήρωσιν ἢ διόρθωσιν ἢ ὀπισθόρροπον καὶ ἀν' ἀποκαλῶσι ταύτην τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου, ὅπερ περιφρονεῖ ὡς ἄλλος Ἄγγελος φύλαξ τὴν πίστιν, τὰς παραδόσεις, τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν ἀνὰ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς διεσπαρμένων αὐτῆς τέκνων καὶ ὑπομιμνήσκει εἰς

αὐτά, ὅτι ἐορτάζοντας κατ' αὐτὸ ἀνήκουσιν εἰς τὴν μίαν καὶ μόνην πρεσβυγενῆ καὶ ἀκαινοτόμητον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Οἱ ἀποπειραθέντες εἰσαγωγὴν καινοτομιῶν ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ οὐδὲν ἄλλο εἶναι παρὰ θεολόγοι τυφλοὶ καὶ γυμνοὶ καὶ νεκροί... Ἄλλ' οἱ τοὺς ἁγίους πατέρας ἡμῶν καὶ διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας κατευτελίτουν καὶ φημίζουσι... σοφοὺς δὲ χειροτονοῦσιν ἑαυτοὺς οἱ σαρκοφιλόσοφοι καὶ ἀξιοῦσι καλεῖσθαι θεολόγοι, οἱ κενολόγοι καὶ Χρυσόστομοι οἱ αἰσχρόστομοι.

Ἀκολουθήσει ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς καινοτομίας τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, Μελετίου Μεταξάκη, λέγων :

« Ποῖον δικαίωμα εἶχεν ὁ ἐπηλυσ οὗτος ἄνευ τῆς γνώμης τῶν ἐπὶ μέρους Μητροπολιτῶν τοῦ Οἴκου. Θρόνου νὰ συγκαλέσῃ Πανορθόδοξον Συνέδριον. Καὶ κατὰ ποῖον νόμον ἢ κανόνα ἀπεφάσισε τὴν ἀκύρωσιν ἀποφάσεως ὄλων τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς, γενομένης ὑπὸ τῶν ἐξεγόντων Πατριαρχῶν Ἱερεμίου τοῦ Β' (Κωνσταντινουπόλεως), Μελετίου τοῦ Πηγᾶ (Ἀλεξανδρείας), Ἰωακείμ (Ἀντιοχείας) καὶ Σωφρονίου (Ἱεροσολύμων) ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἡμερολογίου καὶ Πασχαλίου ;

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ

« Τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἀποτελοῦν οἱ εὐσεβεῖς ὁσοῦνδήποτε ὀλίγοι καὶ ἂν μείνου. Οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν καινοτομίαν ἔξω τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ».

(Τὸ παρὸν ἐδημοσιεύθη εἰς τοπικὴν Ἐφημερίδα τῆς Θεσσαλονίκης «Μακεδονία» τῆς 6-7-48 ὑπὸ τοῦ ἐκεί Παραρτήματός μας).

ΔΥΟ ΑΘΩΩΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΙΕΡΕΩΝ ΜΑΣ ΔΙΚΑΣΘΕΝΤΩΝ ΕΠΙ ΑΝΤΙΠΟΙΗΣΕΙ ΑΡΧΗΣ

Ἀριθμὸς 1056

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Θεσ/νίκῃ Πλημμελειοδικῶν. Συγκείμενον ἐκ τῶν δικαστῶν Κ. Γκαμέρα, Προεδρεύοντος (κωλυμένου τοῦ Προέδρου καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων δικαστῶν) Π. Θεοδοροπούλου καὶ Χρ. Καλαπασέα παρέδρων (κωλυμένων τῶν λοιπῶν δικαστῶν).

Συεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τὴν 19 Μαρτίου 1948 παρουσία τοῦ τε Εἰσαγγελεόντος Πταισματοδίκου Ἀγγ. Χατζηθανασίου (κωλυμένου τοῦ Εἰσαγγελέως) καὶ τοῦ Γραμματέως Παναγ. Ζηκίδη, ἵνα δικάσῃ τοὺς ἐπὶ ἀντιποίησει ἀρχῆς κατηγορουμένους 1) Γαβριὴλ Νικ. Λίβεση, 2) Σάββαν Στ. Παπαδόπουλον, κατοίκους Θεσ/νίκης παρόντας μετὰ τῶν πληρεξουσίων των δικηγόρων Στ. Καρακαντᾶ, Ἀχ. Σακελλαρίδη καὶ Στ. Ἀγραφιῶτη. Ἴδον τὴν Δικογραφίαν — Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐνόρκως ἐπ' ἀκροατηρίου ἐξετασθέντων μαρτύρων τῶν τε κατηγορίας καὶ ὑπερασπίσεως, τῆς ἀπολογίας τῶν κατηγορουμένων τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγράφων καὶ τῆς διεξαχθείσης ἐν γένει ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἀπεδείχθη ὅτι οἱ κατηγορούμενοι παρέβησαν μὲν τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 327 τοῦ Π. Νόμου καὶ τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ Ν. 671|1943 ἀλλὰ διετέλον ἐν συγγνωστῇ πλάνῃ ἀτενομίζοντες ὅτι ἀποσχισθέντες τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκ-

κλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ιδρύσαντες ἰδίαν Ἐκκλησιαστικὴν κοινωσίαν ὡς ἀκολουθοῦντες τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον δὲν ὑποχρεοῦντο εἰς τὴν τήρησιν τῶν κανόνων τῆς ἐξ ἧς ἀποσχίσθησαν Ἐκκλησίας καὶ συνεπῶς ὅτι ἐνεργοῦντες ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἀποσχισθέντος ἐπίσης τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας προισταμένου αὐτῶν Ἀρχιερέως (ἱερουργήσαντες γάμον μετὰ τῶν ἀκολουθούντων τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον ὧν ἦσαν ἐντεταλμένοι ὑπὸ τῆς Κοινότητός των θρησκευτικοὶ λειτουργοί), δὲν ὑπῆγοντο εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐν ταῖς προδιαληφθείσαις διατάξεσι ἀναφερομένων ὡς παραβατῶν. Ὅθεν δὲν δύναται νὰ καταλογισθῶσιν αὐτοῖς αἱ περὶ ὧν πράξεις καὶ δέον συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 92 Π. Ν. νὰ κηρυχθῶσι ἀθῶοι.

ΛΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δικάζον κατ' ἀντιμωλίαν τῶν κατηγορουμένων. 1) Γαβριὴλ Νικ. Λίβεση, 2) Σάββα Στυλ. Παπαδόπουλου, κατοίκων Θεσ/νίκης.

Κηρύσσει αὐτοὺς ἀθῶοι τοῦ ὅτι ὁ μὲν Γαβριὴλ Λίβεση; ἐν Θεσ/νίκῃ κατ' ἐξακολούθησιν καὶ διὰ πολλῶν μερικωτέρων πράξεων, ἐκάστη τῶν ὁποίων περιέχει συστατικὰ στοιχεῖα τῆς αὐτῆς ἀξιοποίησης πράξεως ἀπὸ τῆς 2 Φεβρουαρίου μέχρι 17 Ἀπριλίου 1947, α') χωρὶς νὰ διορισθῇ νομίμως ἀντεποιήθη ἀρχὴν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐπεχειρήσεν προᾶξιν ἐπιτροπομένην μόνον εἰς Ἐκκλησιαστικοὺς ὑπαλλήλους ἤτοι, ἀρχιμανδρίτης τυγχάνων ἐξέδωκεν τὰς ἀπὸ 2, 9, 16, 20 Φεβρουαρίου καὶ 17 Ἀπριλίου 1947 ἐπισκοπικὰς ἀδείας τελέσεως γάμου τῶν 1) Ι. Κουλούρη μετὰ τῆς Αἰκατερ. Καμπιτσάνη, 2) Χρήστου Βάσου μετὰ τῆς Μαρίας Κεφαλαῖ, 3) Ἀρ. Βουλώνη μετὰ τῆς Ἑλ. Γιαννάκου 4) Χρ. Καριανάρη μετὰ τῆς Κατίνας Λουκίδου 5) Φ. Βουρλιωτάκη μετὰ τῆς Εὐδοξ. Τζιτζιφᾶ ὡς ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος τοῦ τέως Μητροπολίτου ὅστις εἶχε καθαιρεθῆ δι' ἀποφάσεως ἀρμοδίου Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου καὶ β') ἀρχιμανδρίτης τυγχάνων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐτέλεσε τοὺς ἀνωτέρω 4 πρώτους ἀναφερομένους γάμους ἄνευ ἐπισκοπικῆς ἀδείας, τὸν δὲ Σάββαν Στ. Παπαδόπουλον τοῦ ὅτι κατὰ τὸν αὐτῶν ὡς τόσον καὶ κατὰ Φεβρουάριον 1947, ἱερέως τυγχάνων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐτέλεσε γάμον τοῦ Φ. Βουρλιωτάκη μετὰ τῆς Εὐδοξίας Τζιτζιφᾶ ἄνευ ἐπισκοπικῆς ἀδείας.

Ἀπαλάσσει τὸν μηνυτὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν ἅτινα ἐπιβάλλει τῷ Δημοσίῳ.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη παραχρῆμα ἐπ' ἀκροατηρίῳ του.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 19 Μαρτίου 1948

Ὁ Προεδρεύων

Ὁ γραμματεὺς

Ν. Γκαμέρας

Π. Ζηκίδης

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα.

Ἐν Θεσ/νίκῃ τῇ 16-4-48

Ἡ ὑπογραμματαὺς

Ἐθεωρήθη διὰ τὴν νόμιμον σήμανσιν καὶ τὴν κατὰ σειράν παραγγελίαν ἐκδοσίν του.

Θεσ/νίκῃ τῇ 16-4-1948

Ὁ Προϊστάμενος

Ἀριθμ. Ἀποφ. 468

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἡρακλείῳ Πλημμελειοδικῶν Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Χαριλάου Καπετανάκου Προεδρεύοντος, Γεωργίου Κανελοπούλου καὶ Ξανθίου Ξανθοπούλου Ἐμμ. Παρέδρου κωλ. τῶν λοιπῶν Δικαστῶν.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τὴν 27 Μαΐου 1948 ἵνα διατάξῃ τὸν ἐπὶ Ἀντιποιήσει Ἀρχῆς κατηγορούμενον Νικόλαον Ματθ. Κατσουνάκην κάτοικον Πόρου παρόντα μετὰ τοῦ συνηγούρου του δικηγόρου Γεωργίου Καρούζου.

Ὁ παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ Εἰσαγγελεὺς διὰ κλητηρίου θεσπίσματος του ἐκάλεσεν τὸν ἀνωτέρω κατηγορούμενον ἵνα ἐμφανισθῇ σήμερον ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου καὶ δικασθῇ ὡς ὑπάτιος τῆς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένης ἀξιοποίνου πράξεως.

Προκειμένης σήμερον συζητήσεως καθ' ἣν Ἐξετάσαν τὸν κατηγορούμενον περὶ τῆς ταυτότητός του.

Τοῦ Εἰσαγγελέως ἀπαγγείλαντος συνοπτικῶς τὴν ἔννοιαν τῆς κατηγορίας.

Ἐξετάσαν ἐνόρκως τοὺς μάρτυρας τῆς κατηγορίας.

Ἀκοῦσαν τοῦ κατηγορουμένου ἀπολογηθέντος καὶ ὁμολογήσαντος τὴν πράξιν του.

Τοῦ Εἰσαγγελέως προτείναντος τὴν ἐνοχὴν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὸ κατηγορητήριον.

Τοῦ συνηγούρου αἰτησαμένου τὴν ἀθώωσιν τοῦ πελάτου του.

Ἰδὸν τὴν Δικογραφίαν
Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ἡ ἄσκησις τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν ἀποτελούντων ἰδίαν θρησκευτικὴν Κοινότητα καὶ καλουμένων Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν (Παλαιοσημερολογιτῶν) ἐν ἰδίῳ Ναοῖς, τυγχάνει συνταγματικῆς προστασίας, ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ προσηλυτισμοῦ.

Οἱ Κληρικοὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀνεγνωρισμένην ταύτην θρησκευτικὴν Κοινότητα, ἀσχέτως τοῦ ἐὰν οὗτοι καθηρέθην ἢ μὴ ὑπὸ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δύνανται ἐλευθέρως νὰ τελῶσιν τὰ τῆς λατρείας ἐν ἰδίῳ Ναοῖς, τηροῦντες κατὰ τὰ λοιπὰ τὰς Συνταγματικὰς ἐπιταγὰς (γνωμ. Γυδοπούλου καὶ ἐν Δικαστικῇ Ε'. 32—34).

Κατὰ ταῦτα ἐφ' ὅσον ἐν προκειμένῳ δὲν προέκυψεν ἐκ τῆς διαδικασίας ὅτι ὁ κατηγορούμενος μετέστη, καθαιρεθεὶς, εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν, τούναντίον δὲ προέκυψεν ἐκ τῶν προσαγομένων συστατικῶν γραμμάτων τῆς Προϊσταμένης τοῦ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς ὅτι οὗτος ἔχει ἀκόλυτον τὴν Ἱερωσύνην καὶ ὅτι οὐδέποτε καθηρέθη ὑπὸ τῆς Συνόδου τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἢ πράξις δι' ἣν κατηγορεῖται, ὅτι ἐτέλεσεν δηλονότι ἐν τῷ Ναῷ τῶν Παλαιοσημερολογιτῶν Πόρου τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τὴν 7 Ἀπριλίου 1948, δὲν εἶναι ἀξιόποιος καὶ δέον διὰ τὸν λόγον τούτον νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ἐπὶ ἀντιποιήσει Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς κατηγορίας. Καὶ Ἐπιβληθῶσιν τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῷ Δημοσίῳ.

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

Κηρύσσει τὸν κατηγορούμενον Νικόλαον Ματθ.

Κατσουνάκην κάτοικον Πόρου ἀθῶον τοῦ ὅτι τὴν 7 Ἀπριλίου 1948 ἐν Πόρῳ Ἡρακλείου χωρὶς νὰ διορισθῇ νομίμως, ἀντεποιήθη Ἀρχὴν Ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐπεξείρησεν πράξιν ἐπιτρεπομένην μόνον εἰς ἐκκλησιαστικούς ὑπαλλήλους, ἤτοι χωρὶς νὰ ἔχη νομίμως χειροτονηθῇ ἐτέλεσεν τὴν Θεῖαν λειτουργίαν ἐν τῇ ἐκεῖσε Ἐκκλησίᾳ τῶν Παλαιοσημερολογιτῶν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου κατὰ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον. Καὶ

Ἐπιβάλλει εἰς βάρους τοῦ Δημοσίου τὰ δικαστικὰ ἔξοδα κα' τέλη.

Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέλθη.

Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 27 Μαΐου 1948

Ὁ Προεδρεύων

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 2 Ἰουνίου 1948

Ὁ Γραμματεὺς

Ἐθεωρήθη αὐθημερόν

Διὰ τὴν νόμιμον σημασίαν καὶ κατὰ σειράν ἔκδοσίν του.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ τμήματος

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΗΣ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μέρος Β'

Ἡ ἐκτενής περιλαμβάνει δέκα διαφόρους δεήσεις πρὸς τὸν Θεὸν εἰς τὰς ὁποίας φανεροῦται ἡ μεγαλύτερα χριστιανικὴ ἀρετὴ, ἡ ἀγάπη. Εὐχεται ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ διάκονος ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς σωτηρίας ὅλων τῶν ἀδελφῶν, εὐχεται ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς ἐνότητος ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν, ὑπὲρ τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων κατὰ τὸν ἀπόστολον Πέτρον, ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἀκόμη διὰ τὴν εὐφορίαν τῶν καρπῶν τῆς γῆς διὰ τὴν εὐκρασίαν τῶν ἀέρων, διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς πλεόντας, τοὺς ὁδοιποροῦντας, αἰχμαλώτους καὶ τέλος παρακαλεῖ τὸν Κύριον ὅπως σώξῃ, βοηθῇ, ἐλεῇ καὶ διαφυλάττῃ ἡμᾶς ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὅπου εἶναι. Ἐπισφραγίζει δὲ τὴν ἐκτενὴ δέησιν διὰ τοῦ γλυκυτάτου ὀνόματος τῆς Κυρίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων οὓς μεσίτας πρὸς Κύριον καὶ πρεσβευτὰς ἔχομεν. Διὰ τῆς ἐκτενῆς, φανερὰ γίνεται ἡ ὑπὲρ τοῦ πλησίον ἀγάπη. Ταύτην διαδέχεται ἡ ἔκφρασις τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπης καὶ λατρείας διότι εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὰς δύο αἰτήσεις ἀρχεται ὁ χορὸς τῶν ψαλτῶν, τῶν ἀντιφώνων, ἢ τῶν δύο γνωστῶν ψαλμῶν, δι' ὧν ὑμνεῖται εὐλογεῖται καὶ δοξολογεῖται τὸ ἅγιον καὶ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερευλογημένον ὄνομά Του· ἐπισφραγίζομεν δὲ τὰς δοξολογίας μὲ τὸν θεολογικώτατον ὕμνον «Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ λόγος Θεοῦ...»

Ὁ ὕμνος οὗτος ἀναγγέλει εἰς τοὺς ἐκκλησιαζόμενους χριστιανούς, τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλον τὸ ἐπὶ γῆς σωτήριον ἔργον Του· εὐθὺς δὲ γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ λεγομένη Μικρὰ εἴσοδος, ἡ ὁποία ἐξεικονίζει τὴν εἰς τὸν κόσμον εἴσοδον τοῦ Σωτῆρος, ὅστις περιήρχετο τὰς κώμας καὶ τὰς πόλεις κηρύττων καὶ διδάσκων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΣΗΜΕΙΩΜΑ**ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ κ. ΙΩΑΚΕΙΜ**

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰωακείμ διὰ λόγους πορισμοῦ ἐξέδωκε βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον « *Τὸ παλαισημερολογικὸν ζήτημα ἐν Ἑλλάδι* ». Τοῦτο πωλεῖ ἀντὶ 2.500 δραχμῶν.

Δὲν θὰ ἔπρεπε ὁ Ἅγιος Δημητριάδης νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ γράψῃ ἐναντίον τοῦ παλαισημερολογικοῦ ζητήματος, διότι καὶ ἀληθείας ἐὰν ἤθελε γράψῃ, ἐπ' οὐδενὶ θὰ ἐγένετο πιστευτός, ἀφοῦ εἶναι τῆς πᾶσι γνωστόν, ὅτι ἐμπνέεται ὑπὸ πνεύματος νεωτερικοῦ, τὸ ὁποῖον πληροῖ τὸν ἐγκέφαλον αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν μέχρι μυχιῶν.

Τὴν δωρεὰν ταύτην τοῦ πνεύματος τούτου μετὰ τῆς ἐιδικότητος τοῦ πορίζεσθαι χρήματα ἀπέκτησεν ὁ Ἅγιος ἐν Ἀμερικῇ ἐνθα ἀφθόμως πνέει τὸ πνεῦμα τοῦτο καὶ καθολικῇ τυγχάνει ἡ φροντίς τοῦ πορισμοῦ ἀφθόνου χρημάτων.

Ἄδικα λοιπὸν ἐκοπίασεν ὁ Ἅγιος Δημητριάδος, ἀλλ' ἡμεῖς τῷ ὑποσχόμεθα ἀμοιβὴν τῶν κόπων του διὰ μίαν ἀπαντήσεως ἀρκετὰ ἱκανοποιητικῆς, ἣν ἐντὸς ὀλίγου ἐκδίδομεν εἰς φυλλάδια, ἅτινα θὰ δώσωμεν πρὸς διαφώτισιν τῶν ἀγνοούντων καὶ οὐχὶ πρὸς πορισμὸν ἡμῶν αὐτῶν.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΗΜΩΝ

Πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς τραυματίας μας.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἡμῶν λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ πάντα Ἑλληγος ἀφρόντων καθήκον πρὸς τοὺς ἡρωϊκοὺς τραυματίας, πρὸς οὓς εὐχαρίστως δεόν οἱ πάντες νὰ προσφέρωσι τὴν συμπάθειαν τὴν ἀγάπην σὺν τῇ τιμῇ, διότι οὗτοι προσέφερον εὐχαρίστως ἑαυτοὺς πρὸς υπεράσπισιν τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τῶν δεινῶν ἅτινα ἐσχάτως οκληρῶς ἐδοκίμασεν ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, ἀπεφάσισε, συνοδεύσασθαι ὑπὸ μίαν ἐκ Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν ἐπιτροπῆς νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεία εἰς τὰ ὁποῖα νοσηλεύονται οὗτοι καὶ πονοῦν τὸν ἐκ τῶν τραυμάτων αὐτῶν πόνον, καὶ νὰ προσφέρῃ εἰς αὐτοὺς λόγους παρηγορίας καὶ ὀλίγα δῶρα.

Ἐνεκεν τούτου ἐξέδωκε τὴν κατωτέρω ἐγκύκλιον ἣτις δεόν νὰ ἐκτί-ηθῇ δεόντως ὅχι μόνον ἐκ μέρους τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ Γ. Ο. Χριστιανῶν ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους τῶν ἀπονταχοῦ τῆς Ἑλλάδος τοιούτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ. Ο. Χ.

Ἀριθ. Ἐγκυκλίου 112

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 11)24 Ἰουλίου 1948

Π ρ ὁ ς

Τὰ ἐδλαβέοντα πληρώματα τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῶν Γ. Ο. Χ. Ἑλλάδος.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ Ἀγαπητά,

Χάρις Ὑμῖν καὶ Εὐλόγησι παρὰ Θεοῦ πατ' ἡμῶν δὲ Εὐχὴ καὶ Εὐλογία.

Ἐν ὑψηλῶν καὶ Θεῶν καθήκον, ἅπερ ἀνήκει εἰς πάντα Χριστιανὸν καὶ ἀπορρέει ἐκ τῆς μεγάλης

ἐντολῆς τῆς Ἀγάπης εἶναι ἡ συμπάθεια πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ ἀσθενεῖς « ἠσθένησα καὶ ἐπισκέψασθέ με, λέγει Κύριος, διὰ τοῦτο κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ».

Ἄν ἀπλῶς ὡς Χριστιανοὶ ἔχομεν καθήκον καὶ υποχρέωσιν, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, διπλοῦν ἔχομεν καθήκον. ὡς Ἕλληνες καὶ Χριστιανοὶ νὰ ἐπισκεπτόμεθα τοὺς εἰς τὰ Νοσοκομεία νοσηλευόμενους ἡρωϊκοὺς τραυματίας, οἵτινες ἐδέχθησαν τὰ ἐκ τοῦ πολέμου τραύματα χάριν τῆς ἡμετέρας ἀσφαλείας καὶ πρὸς υπεράσπισιν τῆς τιμῆς καὶ ἐλευθερίας τῆς Τρισευδόξου Ἑλληνικῆς Πατρίδος μας, καὶ διάσωσιν τῶν ἀπειλούμενων ὑπὸ τοῦ ἀθέου Κομμουνισμοῦ Θεσηκευτικῶν καὶ Ἑθνικῶν ἰδεωδῶν μας.

Τοῦτο τὸ ἐπιβεβλημένον καὶ εἰς ἡμᾶς καθήκον ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως συστήσωμεν ἐπιτροπὴν, ἣτις ἐπικεφαλῆς ἔχουσα τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διοργανώσῃ ἐπισκέψεις εἰς τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεία.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐκάστη ἐπίσκεψις θὰ χρειασθῇ νὰ συνοδευθῇ μὲ τινα δῶρα πρὸς τοὺς Τραυματίας μας καὶ ἐπειδὴ τὰ οἰκονομικὰ μέσα τοῦ Ἀγῶνος ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν τυγχάνουσι ἱκανὰ ὅπως ἐνισχύσωσι καὶ τὴν εὐγενῆ ταύτην προσπάθειαν ἡμῶν, διὰ τοῦτο προτρεπόμεθα Ὑμᾶς Πατρικῶς ὅπως προσφέρητε ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου ἔστω καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος ὑμῶν τὴν συνδρομὴν σας τὴν ὁποῖαν δύνασθε νὰ καταβάλητε εἰς τὸν περιορισμένον σήμερον καὶ κατὰ τὰς δύο ἐπομένους Κυριακὰς δίσκον.

Πεποιθότες ὅτι ἡ Πατρικὴ ἡμῶν αὕτη σύστασις θὰ εὖρη πρόθυμον τὴν διάθεσιν ὑμῶν.

Διατελοῦμεν διάπυροι πρὸς Κύριον ἡμῶν Εὐχέται.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

Ὁ Πρόεδρος

ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΘΟΣΤΟΜΟΣ

Τὰ Μέλη

Ὁ Μεγαρίδος ΧΡΙΣΤΟΦΘΡΟΣ

Ὁ Διωλείας ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ

Τὴν προσεχῆ Τρίτην 28ην Ἰουλίου ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Εὐλόγησις Χρυσοβαλάντου πανηγυρίζει ὁ φερρόνυμος Ἱερὸς Ναὸς τῆς ὁμωνύμου Ἱερᾶς Μονῆς εἰς Παιανίαν (Διόπεσι) Ἀττικῆς.

Ἀπὸ τῆς παραμονῆς βράδῃ μέχρι τῆς πρωίας τῆς ἑορτῆς θὰ γίνῃ ἀγρυπνία τὴν δὲ Θ. Λειτουργίαν θὰ τελήσῃ Ἀρχιερεὺς.

Συγκοινωνία γίνεται διὰ τῶν αὐτοκινήτων Κοροβίου καὶ Διοπεσίου (Σταίσις Καρελλᾶ) ἔχοντα ἀφειρηθῆσαν ἐκ τῆς πλατείας παλαιοῦ Δημοκρατηρίου Μοναστηριαίου.